

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **E. V.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2006, č. j. 1 Cad 58/2005 – 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení (dále jen „žalovaná“) ze dne 23. 6. 2005, č. x, byl žalobci přiznán od 1. 7. 2002 plný invalidní důchod podle ustanovení § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění s tím, že plný invalidní důchod činí 5744 Kč měsíčně, jehož základní výměra činí 1310 Kč měsíčně a procentní výměra, která se stanoví procentní sazbou z výpočtového základu ve výši 7578 Kč (odpovídající osobnímu vyměřovacímu základu 8691 Kč za roky 1986 – 2001) činí ku dni vzniku nároku na důchod za 39 roků pojištění celkem 58,50 % z výpočtového základu, tj. 4434 Kč měsíčně. Protože procentní výměra důchodu vypočteného podle zákona č. 100/1988 Sb. (o sociálním zabezpečení) by činila jen 3472 Kč měsíčně, náleží při porovnání obou částek výměra vyšší, tj. 4434 Kč měsíčně. Žalobci bylo dále sděleno, že nárok na plný invalidní důchod vznikne dnem 1. 7. 2002, tj. ode dne zaplacení pojistného za dobu samostatné výdělečné činnosti od 8. 3. 1992 do 31. 3. 1996. Žalobci bylo současně sděleno, že tímto je realizován rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2005, sp. zn. 1 Cad 6/2005 a že od ledna 2003 náleží mu plný invalidní důchod ve výši 5913 Kč měsíčně, od ledna 2004 ve výši 6029 Kč měsíčně a od ledna 2005 ve výši 6374 Kč měsíčně.

Městský soud v Praze k návrhu žalobce napadeným rozsudkem citované rozhodnutí žalované zrušil a podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a vyslovil podle § 78 odst. 4 téhož zákona, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. Shledal totiž důvodnými některé ze žalobních námitek žalobce,

přičemž podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovanou zavázal, že při vydání dalšího rozhodnutí je vázána právním názorem soudu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž nesouhlasil jednak se závěrem soudu, pokud shledal správný postup žalované, kterým žalobci přiznala invalidní důchod až od 1. 7. 2002, tedy od zaplacení pojistného. Dále poukazoval na nepravdivost některých v řízení provedených důkazů a z toho vyvozený nesprávný právní závěr o vyloučených dobách. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Městského soudu v Praze a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Usnesením ze dne 5. 5. 2006, č. j. 1 Cad 58/2005 – 39, poučil soud stěžovatele, že jeho podání ze dne 21. 3. 2006 neobsahuje náležitosti kasační stížnosti. Poučil jej ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. o důvodech, pro které lze napadnout rozhodnutí krajského soudu kasační stížností a též o náležitostech takového podání ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. Zdůraznil též ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. o povinném zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti a současně stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o podané kasační stížnosti a aby tuto kasační stížnost prostřednictvím advokáta doplnil o náležitosti uvedené v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 103 téhož právního předpisu. Poučil jej, že pokud ve stanovené lhůtě nepředloží soudu plnou moc udělenou advokátovi a nedoplní náležitosti kasační stížnosti, bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo doručeno do vlastních rukou stěžovatele dne 11. 5. 2006, jak o tom svědčí číselný záznam na doručence obálky, v níž bylo usnesení stěžovateli doručováno. Číselný záznam je opatřen podpisem stěžovatele.

Městský soud v Praze předložil spis dne 25. 7. 2006 Nejvyššímu správnímu soudu s předkládací zprávou, že vzdor snaze soudu se nepodařilo odstranit vady kasační stížnosti – stěžovatel není v řízení zastoupen advokátem.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí jen tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec, nebo člen, který za něj jedná, nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení, a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

Stěžovatel vystupuje ve správním řízení a v řízení před soudem jako fyzická osoba, která však podle obsahu spisu nemá právnické vzdělání, vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie. Z toho je nutno dovodit, že musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, jak jej o tom řádně poučil již Městský soud v Praze, včetně poučení o možných následcích nevyhovění takové výzvě, tj. možnosti odmítnutí kasační stížnosti. Stěžovatel však na výzvu soudu, která mu byla doručena dne 11. 5. 2006, ve stanovené lhůtě jednoho měsíce a ostatně ani později až do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, vůbec nereagoval.

Za této situace nutno uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc, osvědčující, že je takto zastoupen, přičemž soudem byl výslovně upozorněn na nutný důsledek

takového postupu. Nejvyšší správní soud pro uvedený nedostatek podmínky řízení, který brání pokračování řízení o kasační stížnosti, proto kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností.

Závěrem nutno dodat (nad rámec potřebného odůvodnění), že kasační stížností je napadán rozsudek Městského soudu v Praze, jímž bylo vyhověno žalobě stěžovatele potud, že přezkoumávané rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc jí vrácena k dalšímu řízení. Žalovaná je povinna znovu rozhodnout o přiznání plného invalidního důchodu stěžovatele, přičemž proti novému rozhodnutí má stěžovatel možnost podat žalobu a domáhal se jeho přezkumu soudem.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.) tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu